

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Rom
6239
1

HARVARD COLLEGE LIBRARY

Bought with the income of
THE KELLER FUND

Bequeathed in Memory of
JASPER NEWTON KELLER
BETTY SCOTT HENSHAW KELLER
MARIAN MANDELL KELLER
RALPH HENSHAW KELLER
CARL TILDEN KELLER

✓ -

POEZII

DE
ST. O. IOSIF

ST. O. IOSIF

POEZII

1901—1902.

BUCUREȘTI
EDITURA LIBRĂRIEI SOCEOU & COMP.
Calea Victoriei, No. 21
1902.

Rom 6239, 1, 21
✓

66052. I. V. Socecă, București.

DEDICAȚIE

---

*Ma apropiu din nou de dumbrava cea sfintă,
Să cad în genuchi la străvechiul altar.
O dragoste veche din nou mă frământă:
Inu freamătă frunza, — iar apele 'mă cîntă
Și toate ca 'n vis îmi apar.*

*Ah, iar sunt copilul nebun de-altădată!
O floare, un flutur m'oprește din mers.
Tot gîndul mî-e farmec, simțirea mî-e beată,
Căci mima țarăși pornește să-mi bată
Și bate 'n cadență de vers!*

SONETE

Către tinerii poeți.

I.

Jntunecată-î steaua țerii noastre...
Instrăinați trăim în zile grele,
Și viitorul — plin de semne rele —
Vestește lacrimi numai, — și dezastre...

Spre voi se 'ndreaptă glasul rugii mele,
Frați cîntăreți! Sus inimele voastre,
Poeti pierduți prin nori și 'n zări albastre
Ce nu visați de cât la flori și stele...

Nu osteniți, ca 'n asfințit de sară,
Ci—treji la mîndrul sunet de fanfară, —
Veniți cu suflet și cu voie bună

Spre Soarele ce-i gata să răsară,
Să înălțăm iar flamura străbună
A dragostei de Lege și de Țară!

II.

Cîntați umbriți de-a flamurei aripă
Sub care uriași bătrîni luptară!
Aă n'auziți pe 'ntinsele hotare
Ce jalnic paseri mari de pradă țipă ?

Și nu vedeți ce nourî se 'nălțară ? ..
Grea vijelie 'n fiecare clipă
Ne spulberă comorile 'n risipă —
Chîr sînta noastră doină stă să pîară!

Copii răzleți ai mîndrei noastre nații!
De mai trăește 'n voi simțire vie,
Veniți atunci și vă cunoșteți frații!

Sădiți în inimă vechea bărbăție,
Avînturi mari, eterne aspirații...
Și numele pe veci sfințit vă fie!

III.

Eu nu-s de cît un singur glas din satul
Pierdut în noapte... Numai o fință
Din miile ce-așteaptă 'n suferință --
Dar va veni odată mult-visatul!

Veni-va, — și cîntări de biruință
Vor izbucni de-alungul și de-alatul,
Din munți și văi gonind pe Necuratul
Ce vrea să stingă 'n voi orice credință!

Eū nu-s de cit un sol, — eū sînt drumeţul
Grăbit, — şi noaptea înapoi mă cere . . .
Sînt flacăra pe care-o poartă vîntul,

Dar trebuie să vină cîntăreţul!
El va slăvi măreţa Inviere:
Veniţi cu toţii să vestim cuvîntul! . .

REÎNVIERE

I

Plutesc în aer glasuri fermecate,
Vestindu'mi pretutindenî primăvara!
Văzduhul schinteiază subt povara
Mărgăritarelor din cer picate...

Fugiți departe, grijî întunecate!
Vreaū să trăesc din zori și până sara
Și vreaū să cînt! Vreaū să mă'mbăt de para
Eternă a iubirii nesecate.

Ca ciocîrlia ce'n văzduh s'avîntă,
Și-acolo 'n cer se leagănă și cîntă
Pân' ce-amețește iar, căzînd pe lanuri;

Așa 'n pornirea sfințelor elanuri
Se 'nalță sufletu'mî spre tine, Soare!
Și cade iar din slăvi amețitoare...

II.

Jubesc, — și 'mî pare că-î întîia oară!
Un taînic dor de viață mă îmbie.
Simt inima bătîndu'mî tot mai vie
Atunci cînd eu credeam că vrea să moară.

Uimit dezgrop din suflet o comoară
Ce-ar fi pîrîit cu mine 'n vecînicie;
Natura 'ntreagă astăzi reînvie
Mai falnică decît odinioară...

Veghiază 'n noi porniri de viață nouă
Și nici nu știm cum izbucnesc deodată
Din depărtate-ascunse-adânci izvoare...

De-acum pot chiar să mor... Nu'mi fuse oare
Cea mai înaltă fericire dată?...
Puteri dumnezești, Osana vouă!

A D I O

Aleargă trenul, — zi și noapte-aleargă !
Prin gări o clipă gîfăind petrece.
N'așteaptă multă vreme semn să plece
Și chiotă, — și-i gata iar să meargă !

Lung șueră cînd preste poduri trece . . .
Carpații prind în zare să se șteargă . . .
Ce-î pasă lui? . . Mă duce 'n lumea largă !
Nici zmeul din poveste nu-l întrece.

Mărețul soare joacă printre nouri . . .
Subt ochii mei fug șiruri de tablouri:
Câmpii și văi și munți și ape țară . . .

Ah, zi și noapte zboară, zboară trenul,
Tot repetînd în ropot viū refrenul:
«Adio dar! Adio, dragă țară!»

ÎN TREACĂT .

Pe țerm, acolo. mică și curate,
O casă cu ferești strălucitoare . . .
In glastre rîde floare lângă floare,
Iar printre flori un alb profil s'arată . . .

Căpșorul blond într'aurit de soare
Se razemă pe mîna dalbă . . . Iată!
Doi vineți ochi în suflet mă săgeată :
Să fie numai o părere oare ?

Mi s'a părut că 'mî povesteaŭ o rugă...
O sărutare le trimit din fugă,
Căci trenul sboară iar — bătu-l'ar focul! —

Staŭ trist la geam... Departe 'n văi se pierde
Căsuța albă cu podaoba-î verde...
...Și poate-acolo m'așteptă norocul!

DE SERBĂTORI

Afară-î noapte neagră ; vijelie ...
Se tînguește vîntul pînă cotloane :
Adoarme-acum, ca un copil cu toane,
Acum pornește iar, plin de mînie.

Eû staû la foc, trudit de insomnie,
Ascult cum bate ploaia în obloane ;
Visez ... și 'n vis mă chîmă dragî icoane
Din țara Doînei, dulcea Romînie !

Văd copilași pe ulițele ninse
Umblînd cu Steaua și cu Moș-Ajunul
Și-aud departe-un cor de glasuri stinse...

Aș vrea s'alerg spre ei, să-i strîng în brațe,
Să-i dăruesc... dar nu mai e niciunul...
Și-o lacrimă mă-alunecă pe față...

CRONICARIÎ

Cînd mă cuprinde dor adînc de țară
Și n'am pe nimeni să'mi potoale dorul,
Iaū cartea unde curge sfînt isvorul
De 'nțelepciune și tîrie rară...

Citesc, — iar gîndu'mî își întoarce sborul
Spre vremi de bărbăție legendară,
De greū răsboiū și de robie-amară; —
Și sufăr și mă bucur cu poporul.

Imi cântă jalnic rostul nestatornic
Al tuturor măririlor din lume,
Miron Costin, vestitul Mare Vornic;

Boier de țară, bunul Ion Niculce,
Oftînd strecoară printre lacrimi glume
Din zile vechi, — și 'n graiū nespus de dulce!

BOIERII

Azi Curtea-Veche e ruină goală . . .
In cimitir zac negre cruci crăpate,
Cu slove-adînci, chirilice săpate, —
Doar vîntul nopții 'n ierburî dă răscoală !

Cînd însă 'n turlă ceasul taînei bate
De prin morminte umbre mari se scoală :
In șoapte, pe furiș, vin toate 'n sală
Și țin divan subt bolțile surpate.

Boierii bătrîni de-acuma două veacuri,
Ei pun la cale treburile Ţerii:
Vor să trimită cărţi de jalbă Porţii...

Din răsărit, prin albele ceardacuri,
In casa unde tălnuesc Boierii
Craiu-Noû pătrunde ca un sol al morţii...

RĂZMIRIȚA

Frînturi de oaste-aleargă pe-apucate, —
Ard satele... Departe se năzare
Un greu convoi cu strigăt de pierzare
Prin pîlcuri lungi de praf întunecate.

Catîri cu saci de bani, întregi bazare
De-arginturi, scule, repede 'ncărcate,
Chervane vechi, căruțe cu bucate
Se duc spre munți și curg mereu din zare.

Sint mari averi domnești, strînsoarea, rodul
Atîtor lacrimi și sudorî cumplite, —
Se zguduie pe stîlpii șubrezi podul . . .

Străinătatea lacomă le 'nghite . . .
Năuc se uită 'n urma lor norodul,
Plîng la răsîntii mame despletite!

LĂUTARUL

Destit era odată lăutarul!
La zile mari, bătrîna-î alăută
De cîte orî cu galbenî fu umplută
Și 'n loc de vin cu aur plin paharul!

N'a fost o nuntă fără el făcută:
Il prețuia vlădica și plugarul...
Azi n'a rămas pe fund decît amarul, —
Trist și-amintește gloria trecută...

Uitată doarme-a doinelor comoară
De-un sfert de veac, în vechea lui vioară
Ce-a desfătat o lume 'n tinerețe!..

Să 'ți povestească el ce mari ospete,
Ce mîndre nunți, ce luminate fețe
Văzură ochii seî odinioară...

HAȪDUCUL

Uşoare negurī cresc din porumbişte
Şi arde viū luceafăru 'n tărie . . .
Izvoarele în liniştea pustie
Işi tinguie eterna lor restrişte.

Dar brazilī staū încremeniţi ca nişte
Oşteni în şir, visīnd o bătălie . . .
Un vīnt uşor şi somnoros adie
Şi 'n codru prinde frunza să se mişte . . .

Mierloiul sprinten șueră o clipă;
Un sturz ștregar îngîn' o turturică;
Vestind noroc, departe cîntă cucul . . .

Ce mîndră serbătoare se 'nfripă!
Doînd din frunză vesel, pe potică,
Se duce 'n sus, prin aluniș, haïducul . . .

SECERIȘUL

Cîmpiile țin astăzi serbătoare!
Prin holde coapte, fetele grăbite
Înoată păn' la brîu, împodobite
Cu roșu mac și vinete cicoare...

Huește secera fulgerătoare...
Bat miș de raze 'n fețe dogorite.
Ușor se 'nclină spicele aurite,
Cad znopii 'n șir... Cîntați, secerătoare!

Se clatină, lung țipă subț poveră
Căruțele pe drumul alb de țară;
Pocnind din bice, hăulesc flăcăii.

Apusul joacă într'un potop de pară:
Se duce craiul zilelor de vară
Spre alte lumii, departe 'n fundul văii...

FAR-NIENTE

Pe luncă sună coasa; jos pe vale
Copii fac larmă, rîd, se iaă la trîntă.
Pe creangă vesel un florinte 'mî cîntă :
Ce dulce-î glasul ciripirii sale !

Din popușoiă un iepur sare 'n cale :
Seninul zilei oare nu-l încîntă ?
Un foșnet lin de frunze-l înspăimîntă
Și fuge — par'că cerul se prăvale !..

Albine fierb; lăcuste, greeri saltă;
Țînțări se bat; fug fluturi albi departe...
Bondarul singur zice ca din carte...

Eū însă zac pierdut în iarba 'naltă,
Privind, cu ochii beți de poezie,
A cerului albastră 'mpărăție!

IN PARC

Că am găsit pe banca solitară
Din parc, un blet mănunchiu de flori trecute...
Sărmane flori! Ce mîini necunoscute
V'au strîns la pîept și-apoi vă aruncară?

La ce 'ntîlnire mărturii tăcute
Mî-ai fost? Ce ochi cuminți ori plini de pară,
Privind la voi cu drag, se bucurară
Și v'au uitat apoi așa de iute!..

Săltau atîția fluturî pe câmpie
Cînd străluceați în roșia dimineții...
Ce v'ați făcut mireasma timpurie?..

Ce triste 'mî stați acuma, și zdrobite!
Nu vreau să plîng... O clipă-î visul vîeții...
Florî veștede, florî moarte, florî iubite!..

IN ATELIER

Jți mai aduci aminte tu, iubite,
De-acele vremi? .. Ce repede sburară
In larma din cetatea legendară
A Luvrului cu ziduri înegrite !

Plecați de mult din depărtata țară,
Străini de goana vîetei felurite,
Ah! cîte vise-albastre și-aurite
Ne făuream din fumul de țigară . . .

Gigantiul Paris urla departe...
Eü — răsfoiam pe canapea vreo carte;
Tu — zugrăveai povești orientale...

Iar cînd amurgu 'și împînzea misterul,
Umplînd cu joc de umbre-atelierul,
Grăiam încet de vremi patriarhale...

DE URÎT

Aici sînt florî. S'or veșteji și-aceste
Cum alte multe'n șir se veștejiră . . .
Aceasta-î scrisa florilor : resfiră
Miresme dulcî, și mor fără-de-veste.

Voi mă 'ntrebați — și vorba nu mă miră —
Mănunchiul mîndru pentru cine este?
Iubesc o Viorică din poveste
Și ei îi cumpăr florî și-î zic din liră.

Visez, în ceasuri de melancolie,
Că vine 'ncet, s'așază lângă mine,
Șoptindu'mi basme, cîntece, secrete . . .

Știu bine eă că e o nebunie
Și tot aștept, și dînsa nu măi vine . . .
'Mî-alung urîtul făurind sonete . . .

UN CÎNTEC

O mamă, dulce mamă . . .

Eminescu.

Aud un cîntec. Vine de departe,
Adus de vîntul seriî, și mă chîmă . . .
Nu-î plîns de fluer, nu-î suspin de-aramă,
Nici glas de om . . . E dincolo de moarte . . .

Sînt alte lumî de care nu 'mî daŭ samă,
Viază 'n noi, trăesc în altă parte?
Ah, nu 's iluzii, nu-s părerî deșarte!
E doîna ta cea dulce, dulce mamă! . . .

E vocea ta . . . Mă strigă cîte-o dată
De sus, de-acolo unde nu-î durere
Și unde toți ne-om întîlni odată . . .

— De ce se sbate pîeptu'mî cu putere? . .
Vai, ce 'ntuneric s'a făcut deodată
In jurul meu, — ce groaznică tăcere!

POEZIA

Te văd trecînd... Dar nu mai porți brățară,
Nici diadem, nici strae orbitoare...
Ci tristă 'n șalul vechiū de cerșetoare,
Averea ta întreagă e-o ghitară.

Războinici mari pe vremuri te 'nălțară,
Tu le 'mpleteai cununii neperitoare;
In veacul nostru cine 'ți smulge-o floare?
Gonită rătăcești din țară 'n țară...

Pe drumuri, în surghin, te-apucă sara ;
Dormi prin ruini, drept căpătîiu ghitarra,
Iar ziua cîntî în uși de cafenele ...

Aprinzî în muritorî simțirî rebele,
Tu care-î desfătaî cu ambrozie,
Sărmană, urgisită Poezie!..

TOAMNĂ

Te uită, frunza pică irosită
Și vîntul geme prohodind departe!
Puțină vreme încă ne desparte
De iarna tristă, — prea curînd sosită!..

Ca un palat pustiū, cu geamurî sparte,
Pădurea noastră tace părăsită:
Eū sîngur cînt cu vocea obosită
Și trec prin încăperile-î deșarte...

S'aū dus privighetorile măestre;
Pustiū e cuibul blindei turturele . . .
Ah, unde-ī ŝuerul mīerliŝei sure !

Pierdut din stolul mīndrei lor orhestre,
Ce trist rāsună cīnturile mele
In liniŝtea adīncă din pādure . . .

Cîntece și Balade

I.

Singurel ca un haïduc,
In surghiun ca norul,
Cată mîine să mă duc
Și să 'mî las odorul.

Mîine plec în zori de zi . . .
Inșă până mîine,
Vino mai aproape, — zi
Doîna mea, stăpîne !

Doîna cu păstorul, cînd
Prăpădise turma
Și se duce tot cîntînd
Ca să'și piardă urma . . .

II.

Du mai sunt pe luncă florî,
Văile 's deşarte, —
Țipă cîrdurî de cocoși
Pribegind departe!

Și văzduhul ș'a 'norat,
Ninge sus la munte —
Trec pe vale, la iernat,
Turmele mărunte . . .

Plîng tilingî, tălângî răspund,
Soarele apune, —
Glas de buțum șușă 'n fund
Ca o rugăciune . . .

III.

Boii stau în jug supuși,
Gata de plecare;
Năcăjiții cărauși
Merg pe lângă care . . .

«Hăis și cea!» — gem subț poveri
Carele greoaie;
Ieri ca azi și azi ca ieri:
Frig și vînt și ploaie . . .

Drumul e glodos și greu,
Negura se lasă:
«Știe bunul Dumnezeu
De-om ajunge-acasă! . . .»

IV.

Dragă codrule, te las . . .
Plec pe căi străine . . .
Chezășie mî-a rămas
Inima la tine.

Tu m'ai învățat să cînt
Din copilărie,
Și de-atunci n'am pe pămînt
Altă bucurie ! . .

V.

Bate vînt din răsărit
Veste neagră mî-a venit
Că la temniță 'n Bălgrad
Sînt trei frați de spînzurat . . .
(Cîntec vechi).

Staū la Bălgrad trei firtați,
Staū în închisoare:
Mîine 'n zori sînt așteptați
De spînzurătoare . . .

«Domnule, Măria-Ta» —
Cel dîntiū oftează,
«Bun ai fi de-ai aștepta
Până mîîni de-amează . . .

«Până maica mi-o veni,
Nu mă du la moarte :
Că de-acas'abia porni
Și-î bătrână foarte!»

«Domnule, Măria-Ta» —
Zice altul iară,
«Bun ai fi de-ai aștepta
Până mâini pe sară...»

«Am nevastă, copilaș ;
Lung e drumul foarte :
Până intră în oraș
Nu mă du la moarte!...»

Cel din urmă-î asculta,
Impăcat cu toate :
— «Domnule, Măria-Ta,
Iartă-î, de se poate !

«Ci de mine nu 'ntreba :
Mie mi-e tot una
Maî vedea-voiū mîini orî ba
Soarele și luna!..»

«N'o să 'mî plîngă la mormînt
Maîca orî nevasta,
Că străin am fost și sînt
Eû pe lumea asta!

«Numai cu o fată 'n sat
M'am iubit o vară, —
Dar și-aceea m'a lăsat
Și mî-o măritară . . . »

FRUMOASA IRINA

La Curțile-Nouă, din capăt de țară,
Tremură din vîrfuri plopî cu frunza rară...
Nu știu : mîndrul soare străluci deodată,
Orî în prag frumoasa Irină s'arată ?

In cosiță'și prinde garoafa 'nflorită...
Pleacă la fîntînă și vine zorită.
Șueră mîerlița, strigă cucu'n leasă :
«Cucule, azi-noapte m'am visat mireasă...»

Pune jos o leacă albele cofițe,
Scutură de rouă negrele-î cosițe ;
Cată peste umăr, — inima-î înghițată :
Soarele pe dealuri s'a 'nvălit în ceață . . .

Galbenă de spaîmă vine 'n fuga mare :
«Mamă ! grea furtună amenință 'n zare . . .
Negri ca păcatul nouri se ridică . . .
Inimăoara toată mî-a 'nghețat de frică !»

— «Draga mamiî, dragă ! Vestea ta nu-î bună !
Nu's nici nouri negri, nu-î nici grea furtună . . .
Ci păgînătatea într'acoace vine
Ca să mi te ceară, Irino, pe tine . . .»

Crește 'n zare goana pulberii stîrnite,
Zguduie pămîntul ropot de copite . . .
Aleargă prin casă bătrîna și plînge,
Frumoasa Irină minușile'și frînge :

«De-acu, mamă dulce, rămîi sănătoasă,
De te-a 'mpins păcatul să mă faci frumoasă . .
Fost'ar fi mai bine să mă 'nghiță iadul
De cît să mă vadă roabă Țarigradul !»

... Spumegînd se bate Dunărea de maluri,
Caicul pornește clătinat pe valuri,
Soarele preschimbă apele-î în sînge—
Frumoasa Irină se roagă și plînge :

«Turcule, dă'mî drumul să mă 'ntorc la mama,
Mî-am uîtat pe masă salba și năframa;
Mî-am lăsat acolo lada mea de zestre,
Și-aū rămas orfane florile 'n ferestre...»

Dunărea bătrînă curge tulburată,
Frumoasa Irină stă îngîndurată.
Șopotind se 'ngîină valurile 'n spume,
Parc'ar tot striga-o cineva pe nume...

«Nu-î Seraful vrednic tu să-î fii podoabă!
Nu-î vrednic Sultanul să te facă roabă!...»
Soarele se stinge scăpătat pe dealuri—
Și-a pierit frumoasa Irină sub valuri...

... Iar de-atunci bătrînii spun că 'n locul unde
Și-a găsit copila mîntuire 'n unde,
Dunărea mî-aduce apă vecinic lină,
Ca să doarmă 'n pace frumoasa Irină...

CÂNTEC DE PRIMĂVARĂ

Jnfloresc grădinele,
Ceru-î ca oglinda ;
Prin livezi albinele
Și-aū pornit colinda . . .

Cîntă ciocîrliile
Imn de veselie ;
Fluturii cu miile
Joacă pe cîmpie.

Joacă fete și băeți
Hora 'n bătătură, —
Ah, de ce n'am zece vîeți
Să te cînt, Natură !

NOVACEȘTIÎ

La orînda 'mpăratească de la marginea pieții,
Vezi lumină printre loduri până 'n faptul dimineții;
Veneticî din lumea toată fac popas acolo sara...
Dairaua se mărită cu cimpoiul și ghîtara...

Trei voinicî fîciorî de lele tăbărit'aũ pe 'nserate;
Dairaua cu cimpoiul și ghîtara tac sperîate...
Țarigradul mi s'ascunde îngrozit, — iar Impăratul
Dă poruncă să 'ntărească straja peste tot palatul...

Forfotesc iscoade multe ca să aflu, să scornească :
Cine 's prea ciudații oaspeți de la crîșma 'mpărătească ?
Pasă-mi-te să-î întrebe nu cutează nici un craînic . . .
Gîfăind se 'ntoarce 'n goană la palat trimisul taînic :

«Inălțate Impărate ! La Agnița Crîșmăreasa,
Trei străini descălicară și de-abia-î încape casa.
Ca 'ntr'un fund dogit de clopot tună'n gura lor cuvîntul,
Și pe unde calcă dînșii se cutremură pămîntul !

«După mese s'așezară cîteșî-trei și, largi în spete,
Între umeri fiecare a cuprins cîte-un părete.
Noună buți de vin goliră și 'ncă tot mai cer să bea,
Iar Agnița Crîșmărița n'are vin să le mai dea !»

«Duce-vă-ți pe loc de-î spuneți să le-aducă băutură
Și-î plătesc eū cît o face cu asupra de măsură.
Doar aceia 's chîar Novaciî, căpitanî vestiți în țară :
Oastea mea fără de număr n'ar putea să-î scoat'afară . . . »

MÎ-E DOR

Mî-e dor de munți . . . de Caraïmanul
Pe veci acoperit de nor.
Mî-e dor de freamăt lin de brazî,
De murmur taînic de isvor —
Mî-e dor de tine azî!

Mî-e dor de toaca din vecernî,
Și de tălângî, de verde plaiü,
De jalnic fluer de păstor,
De mindru port, de dulce graiü —
Mî-e dor de tine, dor . . .

EROUL DE LA KÖNIGGRAETZ

Umblam și eu ca tot cîobanul
Cu fluierul pe lîngă oi,
Cînd ne ochiră cu arcanul
Pe mine și 'ncă pe vre-o doi —
Și cătăniți — nu trece anul —
Se face între Nemți răsboi.

Depart, peste munți și ape,
Cu oaste mare ne aș pornit,
Și 'n țara Praisului, aproape
De Cîne-Creț m'am pomenit.
Chitea p'acolo să mă 'ngroape
Al naibi! Neamț... Dar țî-ai găsit!

Umblam fugar de-o săptămînă
Prin codrii Prașului, flămînd !
Și uite-așa . . . Stam într'o rînă
Subt un stejar, și îngînînd
O doină, mă gîndeam la stîină,
La munții mei . . . ce-or fi făcînd !

Iera 'n nămieț . . . Da să m'adoarmă
Foșnitul leneș din frunziș . . .
Tresar . . . aud de-odat'o larmă
P'aproape, colea 'n stejeriș :
Pun mîna repede pe armă
Și iaș pădurea 'n curmeziș . . .

Măi ! ce staș ochii să 'mî privească !
Un vălmășag de Nemți luptăș
Pe-o pajură împărătească . . .
Eraș cîți-va de-o apăraș
Și mulți voiaș să le-o răpească !
Ajută'mî, Doamne, să le-o iaș !

Ca o dihanie turbată
M'arunc de-a valma preste ei !
Izbesc la mir trei inși deodată . . .
Daș iar, — și măi turtesc vre-o trei —
Hei, cînd să prind de veste, iată ! . . .
Ia-ș de-unde nu-s pe Nemții mei.

Eū, haīda-haī, cu steagu 'n spate,
Pornesc la drum, cu pașii rari...
Ajung în lagăr pe 'nserate...
Ce să'ți mai spun?.. Și mici și mari
Mă duseră cu alaiū, firtate,
În cortul plin de ghinărari...

RUPTURĂ

E o cantină cu un steag
Pe deal în rariștea de brazî.
De-acolo ies cîntînd, la braț,
Două catane-camarazî.

Și-î serbătoare... De pe deal
Se vede peste nouă sate !
Ei se opresc, privind cu drag
Spre văile îndepărtate...

O turlă luce tocma 'n fund ;
E satul unde se născură :
Acolo-î chef! Acolo-î traiu,
Acolo-î horă 'n băătură!

Și cum privesc ei amîndoi,
Induîșoșai, nevoe mare,
I-apucă dorul de părinți,
Oftînd, se strîng la braț mai tare . . .

Dar totodată, amîndoi
Și-au amintit și de Măria; —
Scurt, țanțoși s'aū lăsat de braț:
E ruptă camaraderia . . .

PINTEA

I.

Spun povești minunii destule
Despre Pinteia Năsdrașanul,
Spașma 'ntunecatei cetini
Ce 'mpresoară Carașmanul.
Marș isprăvi de vitejie
Cunoscute poate vouă—
Ascultați acu la mine
Să vă spun și eu vre-o două...

Pinteia, fraged copilandru,
La cîobani întrase slugă
Și-l muncea într'una gîndul
Cum ar face el să fugă :
Baciș lacomi nu odată
Mi-l lipseau de prînz ori cină,
Și-l certau apoi în pilde
Ca să-î caute pricină...

Intr'o di umblînd cu turma
Intilnește 'n cale-o zîină :
«Bună vremea, măi voînice!»
— «Bună inima, stăpînă!»
«Spune'mi mie ce te doare
Și de ce ești trist la față?
Poate eă voiü fi în stare
Să 'ți ajut cu vre-o povață . . .»

Pintea stă prostit și rîde . . .
Ce să-i zică? . . . Ce să-i ceară?
Mai nu crede, măi se 'ndeamnă
Și răspunde-așa 'ntr'o doară :
«Dă'mi putere, sfîntă zîină,
Ca să-i bat pe toți cîobanii!
I-aș snopi numai odată
De m'ar pomeni cu anii! . . .»

— «Dacă vrei să prinzi putere
Du-te, Pinteo, de te scaldă
Colo 'n iezer unde apa
E ca laptele de caldă . . .»
Crișu lui! Nicî mai așteaptă
Altă vorbă de la zîină,
Face cum i-a fost porunca
Și se 'ntoarce glonț la stîină . . .

Însă cînd ajunge-acolo
Stă la gînduri și se miră :
Orî crescuse el pe cale,
Orî cîobaniî se chirciră!
Cu piticî așa nevolnicî
Tocmai el să 'șî pue mintea ?
Milă-î fu ca să-î mai bată, —
Și-a plecat în lume Pinteă!..

II.

Rătăcea acu prin codri,
Uluit de bucurie,
Și, copil fără de grijă,
Dă să'și facă jucărie.
Patru doage își alege,
Le 'ntocmește, le 'ncelează:
Fluer cu răsunset mîndru
Ast-fel își întruchipează.

Cu picioarele-atîrnate
În văzduh, cum s'așezase
Tocmai sus de tot, pe culmea
Unei stînci prăpăstioase,
Doamne, cînd la gură duce
Tulnicul întîia oară! . .
Munții clatenă din virfuri,
Codrii negri se 'nfoară . . .

Ca purtați de vijelie,
Val-vîrtej aleargă norii,
Și din bolțile tăriei
Cad străfulgerați prigorii;
Apele se 'ndeasă 'n ropot
Tulburate preste prunduri, —
Neguri tresărind se 'nalță
Din prăpăstii fără funduri!

Insă Pinteă cîntă, cîntă! . .
Tot mai mult cîntarea-î place, —
Până ce din ceață zarea
Prinde 'ncet a se desface,
Iar cînd soarele deodată
Lumină tăria 'ntreagă,
Colo 'n plaiuri depărtate
Ce să vezi, măi frate dragă!

Nouă sate risipite
Peste 'ntinderile zării
Se 'nvîrteaă voios în horă
După sunetul cîntării.
Țupăiaă bătrîni și tineri . . .
Poate c'ar juca ș'acuma,
Dacă Pinteă Năzdrăvanul
S'ar fi întrecut cu gluma!

DE CÎNTECE PARISU-Î PLIN . . .

De cîntece Parisu-î plin
Ca marea de sirene,
Și nu mai pleacă cei ce vin
Pe țermul mîndrei Sene.

La Napoli, grădinele
Nu știu ce e zăpada,
Și 'n golfurî mandolinele
Ingînă Serenada.

Suspină țitera 'n Tirol
Cînd în tăcerea sfîntă,
Vre-un orb moșneag cu capul gol
Pe prispă stă și cîntă.

Zănatec țipăt de viori
E 'n veselele cîarde,
Cîntarea asta 'ți dă fiori
Și tremură și arde . . .

Dar creadă cine cum o vrea,
Cum crede să'și aleagă ;
Nu-s doîne ca în țara mea
Pe lumea asta 'ntreagă !

PASTEL

Pe cîmpie niciun sgomot.
Din oraș abia străbate
Ca un murmur lin de-albine
Larma vieții sbuciumate.

Jos, la tabără, s'aude
Glas întirziat de goarnă.
Ciți-va călărași cu schimbul
De la sate se întoarnă.

Plini de praf, rupti de-obosală,
Legănați pe cai agale,
Trec pe drum ca niște umbre
Și doinesc încet de jale...

Nici un zvon apoi. Pustiul
Peste dealuri se întinde.
Cite-o stea clătinătoare
Candela 'n văzduh și-aprinde...

STEAUA

Străluce sus așa tăcută
Și parcă, isvorînd schinteî,
Vrea să pătrundă printre storuri —
Ah, cîte visuri, cîte doruri
Incred în taîna ei!

Ca un prieten de departe,
Departe 'n veci, și 'n veci străin,
Stău și-o pîndesc în fapt de sară
La geam acolo să'mi răsară
Senină din senin . . .

IELELE

In farmecul seriî
Supuse's tăcerî
    Cîmpiile 'n floare,
Doar luna bălae
Se scaldă 'n părae
    Incet curgătoare.

Pe molcome vînturî
Vin taînice cînturî
    Şi glasurî cîudate . . .
Căcî duhul pîerzărî
La marginea zărî
    Din aripe bate !

Indeamnă'ți fugarul,
Să taie hotarul
    Ca gândul de iute!
N'auți tu pe cale
Cimpoaie, țimbale
    Și glas de-alăute?

Sînt ieie măiastre
Pe urmele voastre, —
    Pe voi vă vinează!
— Prea-sfinta Marie
Din 'nalta tărie
    Ne aibă în pază!

Voinicul dă pinten,
Fugarnicul sprinten
    Pornește, săgeată,
Și sboară șoîmește ...
Tîrziu! căci sosește
    Năpraznica ceată ...

La mijloc îi prinde
Și 'n juru-le 'ntinde
    O horă păgîină.
Lung clocote dealul:
Voinicul și calul
    Se sbat în țărîină!

Iar ȳelele, fetele,
Nouă surori
Iși spulberă pletele
Pină la nori,
Și șueră
Flueră,
Chiotă 'n lună ;
Și 'n lanțuri
De danțuri
Se 'ntind și s'adună...
Sălbatece cîntă
Și iarăși s'avîntă
In goană nebună!

LA CULES

E ziua Crucii azi — zi sfântă !
E chef și chiot prin podgorii.
Ici mustu 'n cadă se frământă,
Ici trec glumind culegătorii :
Romîniî toți cu voe bună
Cinstesc o datină străbună . . .

Sub nucul secular e hora.
Bătrîni, flăcăi, neveste, fete.
Străluce 'n ochii tuturor
Văpaia veseliei bete —
Și rîd și se 'nvîrtesc și saltă
Invălmășiți toți la olaltă !

Dar ce-î acolo? Ce minune?
Ce fug femeile și țipă?—
Incepe lumea să s'adune
Din toate părțile 'ntr'o clipă,
Aleargă ca la urs, grămadă,
Se 'ndeasă, se 'mbrîncesc să vadă...

Un satir mic, încins cu viță,
S'a prins în horă fără veste,
Și behăind ca o câpriță
Dă spaîma 'n fete și 'neveste,
Dar păn' să-l îa de scurt poporul
A șters-o grabnic drăcușorul...

Aeve-a fost orî numai șagă?
Intreabă toți și 'ntreabă zarea.
Bătrîniî doar își rîd în barbă:
Nu-î prinde-așa ușor mirarea!
Ci mai vîrtos la chef se 'ndeamnă:
«Copii! belșug și spor înseamnă!»

VISAZA CODRUL.

— Un simbol —

Jnfiorat din vreme 'n vreme de-o aiurare de furtună,
Bătrînul codru 'n mîez-de-noapte
Visază sub argint de lună,
Și socotindu'și, par'că, frunza nenumărată 'n vis, răsună
Insuflețit de miî de șoapte.

Sub vraja mîndrei nopți de vară, în ceasul tainei, cine
[știe

Ce năluciri nu-î trec prin minte!
Ce fermecată feerie,

Eresuri și minuni păgîne din sfînta lui copilărie
De care-abia 'și aduce-aminte . . .

De palidul păstor lunatic din ceața nopților tăcute
    Îi sună 'n vis ca o poveste ...
    Deodată 'n urma unei ciute
Răsare 'n luminiș Diana, — și 'n adâncimi necunoscute
    Se prăpădește fără veste ...

Suspină apele sfoase în fund de peșteri depărtate
    Și plîng în șipote sonore ...
    La pîndă, răzemați pe coate,
Staū satirii și zic din naiuri; pe-alocuri unde luna bate
    Ușoare nimfe saltă 'n hore ...

Convoiū de umbre diafane plutind măreț se risipește
    Departē 'n liniștea de mituri ...
    — Dar ce blestem divin voește
Să rumpă farmecul visării?.. Ce vuet surd se 'nalță,
    [crește
    Amenințînd din răsărituri?..

Deodată 'și zguduie bătrînul din somn puternica-î co-
    [roană !
    De plîns amar, de hohot jalnic
    Huește antica poiană :
Călări pe cai sirepi, sălbateci, punîndu-î visele pe goană,
    Vin Barbarii 'n potop năvalnic !

Și clocotește codrul!.. Iată-l, — se sbuciumă, se'ndoaie,
[geme

Bătut de neagra vijelie...

Incearcă 'n urmă multă vreme

Bătrînul uriaș s'adoarmă, — și 'ncearcă 'n van să'și mai
[recheme

Trecutu-î plin de poezie!

... Tăcută azi în nopți de vară pe luminișuri luna bate,
Dar nimfe nu mai saltă 'n hore...

Și 'n fund de peșteri depărtate

Doar apele îngină tăinic legende vechi din vremi uitate
Și plîng în șipote sonore...

APA MORȚILOR

Cunoști pe călătorul străin ce rătăcește
Lăsat de-aî săi peiri, pe căi necunoscute?..
Părăgini fără termuri se 'ntind pustii și mute
Și-adîncurile zării se tot îndepărtează
Plutind ca niște ape în arșița de-amează.

El s'a răznit din ceată, și-a alergat spre ele
Ca să'și potoale setea ce-i mistuța plămîni.
Zadarnic stăruiră în preajma lui bătrîni:
N'a vrut să țină samă de vorba-le 'nțeleaptă,
Că nu-i decît părere și moartea 'n zări l-așteaptă...

Tîrziū își vede-acuma nebuna rătăcire:
Puterea nu-l mai iartă s'ajungă pe tovarăși
Și n'o să mai se întoarcă pe veci de veci în țară'și:
Văzduhurile-albastre surîd nepăsătoare
Jucînd voșos d'asupra drumețului ce moare...

— Cunoști pe călătorul străin ce rătăcește!..
Dorînd să cucerească mirajul tîu, Apollo,
Cîți visători nu fură ademeniți departe
De blestemata apă a morților, — și-acolo
Ca el căzură pradă iluziei deșarte!..

— SFÎRȘIT —

CUPRINS

CUPRINS

	<u>Pag.</u>
Dedicație	3

SONETE

Către tinerii poeți	9
Reînviere	13
Adio	16
În trecut	18
De sărbători	20
Cronicarii	22
Boierii	24
Răzmiriță	26
Lăutarul	28

	<u>Pag.</u>
Haiducul	30
Secerişul	32
Far-niente	34
In parc	36
In atelier	38
De urît	40
Un cîntec	42
Poezia	44
Toamnă	46

CÎNTECE ŞI BALADE

Singurel ca un haïduc	51
Nu maş sunt pe luncă florî	52
Boiî staü în jug supuşî	53
Dragă codrule	54
Staü la Bălgrad trei firtaþî	55
Frumoasa Irina	58
Cîntec de primăvară	61
Novăceştiî	62
Mî-e dor	64
Eroul de la Königgrätz	65
Ruptură	68
Pintea	70
De cîntece Parisu-î plin	75

	<u>Pag.</u>
Pastel	77
Steaua	79
Ielele	80
La cules	83
Visază codrul	85
Apa morților	88

De acelaș:

Patriarchale (poesii) 1901.

Traduceri:

Romațe și cîntece, de Heine.

In preparație:

A fost o dată... (poveste în versuri).

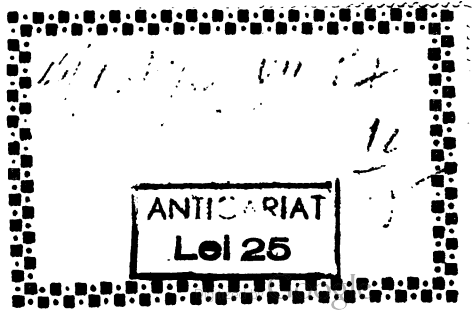
Mamă Valahă (episod dramatic în versuri).

Prețul Leu 1.50

22

Handwritten text, possibly a date or number, partially obscured by the stamp border.

Handwritten number '10'.

ANTICARIAT
Lol 25

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine is incurred by retaining it
beyond the specified time.

Please return promptly.

